

Hồi Tưởng

Lời: Nam Du-Thanh Lâm

Nhạc: Nam Du

Hồi tưởng lại dĩ vắng về những tháng năm qua rồi;
Giờ tìm lại dĩ vắng tìm đến bao nhiêu ân tình;
Cảm nhận được thương yêu cuộc sống êm xuôi hơn nhiều;
Rồi một chiều mưa rời, đường phố xôn xao động người.

Ngày từng ngày sang trang, biết bao yêu thương động lại;
Nay tình mẹ công cha nghĩa anh em chung một nhà;
Một lần được thương yêu, khó khăn qua đi thật nhiều;
Nhìn cụ già cô đơn, thấy em bơ vơ lạc loài.

Tình cha vượt cao xa, tình thương mẹ hải hà;
Tình xóm làng thân quen, tình cô, thày, chúng bạn...;
Càng đón nhận thương yêu, càng trở trăn mệt điều;
Tự trách mình lâu nay chỉ sống cho chính mình.

1.

Cha dù con bước tới dối tay mẹ mở rông đón con về.
Biết làm sao bão đáp bao ân tình mọi người đã cho tôi?

2.

Nơi nào tôi ghé qua, tôi cũng nhận được tình thương yêu;
Chưa một lần sέ chia chưa một lần mở lòng cho đi.

Biết bao nhiêu người vì yêu thương tôi Gánh trên vai;
Cám ơn quê nhà cội nguồn dõi tôi.

Cám ơn đất mình ngàn mợ ước tôi. Thế mà hương thương hưng hờ vô;
Cám ơn bao lần khổ đau phuộc tình lanh tim bao.

Trái tim bao hạnh cảm ơn thất chặng bao giờ nhận lanh;
Trái tim một lần đóng cửa then cài bỗng nhiên rung nhịp tri ân.

Lần mở rộng vói dài lắng nghe trong hôn rất vui.